

TRANSCRIPCIONS

UNITAT 0

pista 1

1. Hola! Jo nom Andrea i som argentina. Fa dos anys que visc a Mallorca. Vaig començar a estudiar català perquè la meva allota és mallorquina i vull entendre-la quan parla català, i també perquè volia venir a viure a Mallorca. Vaig començar a estudiar català al meu país, al Casal Català de Mar del Plata, sis mesos abans de venir. Aquí el segueix estudiant. M'agrada molt parlar, som argentina i per a mi parlar és més fàcil que escriure. No m'agrada gens escriure. És molt difícil. Tampoc m'agrada la gramàtica, m'avorreix una mica. Però sé que és molt important, si vull parlar i escriure bé. M'encanta fer feina amb els companys, perquè pots aprendre paraules noves que ells saben i tu no.

Quines estratègies faig servir? Idò a mi em va molt bé escoltar la ràdio i mirar sèries i reportatges a la televisió. També escoltar cançons i cantar-les. Al supermercat on faig feina, intent parlar sempre en català. Ah, i quan aprenc una paraula nova intent fer-la servir durant uns dies, per memoritzar-la.

2. Em dic Amira i som marroquina. Estudiï català perquè faig feina a Sant Josep i és la llengua de l'empresa i d'alguns clients. A casa parl'àrab amb el meu home i el meu fill. No tenc gaires amics eivissencs i per això no el practico gaire. Fa un any que faig classes particulars amb un professor que ve a l'empresa. Som tres companys de feina que estudiem català. M'agraden molt les classes perquè feim molts exercicis de gramàtica i el professor explica molt bé i, a més, ens corregeix quan deim coses malament. També m'agrada quan llegim textos en veu alta, perquè la pronunciació és una mica difícil, per a mi. No m'agrada parlar o explicar coses, em pos nerviosa.

Les estratègies que faig servir són molt bàsiques: faig llistes de paraules i expressions i hi escric la traducció en àrab o en francès. Són molt útils. A casa mir dibuixos animats en català amb el meu fill i això m'ajuda molt.

3. Som en Lars i som suec, d'Estocolm. Ara visc a Ferreries i fa tres anys i mig que estudiï català al centre d'adults. Quan vaig arribar ja sabia espanyol, i un poc de francès i d'italià. Per açò va ser més fàcil aprendre català. M'agraden molt les llengües i el català m'encanta. A classe m'agrada quan la professora demana als alumnes que traduïm una paraula o expressió a les nostres llengües. És una bona manera d'aprendre. I també quan escenificam una situació a classe: és com fer teatre. A mi m'agrada perquè és com viure una situació real, però a classe. No m'agrada fer exercicis repetitius de gramàtica i tampoc suport els exercicis de pronunciació. Són molt avorrits!

Tenc algunes estratègies per aprendre català. Faig de cambrer en un restaurant i sempre intent parlar català amb els companys i els clients. Quan en una conversa hi ha paraules que no entenc, en deman el significat. Ah, i a ca meva hi ha moltes notes adhesives enganxades pertot amb expressions o paraules noves.

pista 2

1. Vols fer l'activitat amb mi?

Sí, clar.

Idò acosta't!

2. Puc sortir de classe?

Sí, sí, cap problema.

És que he d'anar al lavabo.

3. No ho he entès.

No passis pena. Ara t'ho torn a explicar.

Gràcies!

4. Quina pàgina ha dit?

Crec que la 56, l'activitat B.

Ah, sí! Gràcies.

5. D'hora i prest són sinònims?

Sí, tenen el mateix significat. I el contrari és tard.

6. Mira aquesta frase: *Ahir vaig arribar o he arribat?* Què hi posaries?

Vaig arribar, perquè és ahir.

Ah, és ver!

UNITAT 1

pista 3

1. Hola! Em dic Jana i tenc 29 anys. Parec una persona reservada al principi, però els que em coneixen diuen que som molt xerraire. M'apassiona cuinar i descobrir receptes noves, sobretot dolces. M'agrada quedar a ca nostra i fer bricolatge i treballs manuals. No som una persona esportista, però potser amb tu m'aním a fer esport. Què trobes? Quedam?
2. Ei, som na Gina i visc a Fornells. Trob que ens entendrem: som una persona compromesa i sempre disposada a ajudar aquells que ho necessiten. No tenc por de res, perquè crec que "voler és poder". Quan dispòs de temps lliure, m'agrada perdre'm per la muntanya o caminar per la platja. Si vols, hi podem anar la setmana que ve, i així ens coneixem.
3. Uep! Som n'Aina i venc d'Artà. Som alegre, oberta, sincera, activa i espontània... Ah, i diuen que divertida i generosa! Jo, com tu, també som viatgera i intent fugir sovint de la ciutat perquè necessit silenci i relaxació. Quan puc, torn al poble, a Artà, perquè hi tenc molts d'amics i feim moltes activitats junts.

pista 4

Bon dia! Avui tenim al plató la doctora March, experta en comunicació no verbal, que ens explicarà què vol dir "parlar amb el cos". Moltes gràcies per acceptar la nostra invitació, doctora March.

No, no, gràcies a vosaltres.

És vera que els altres ens tracten en funció de com ens perceben, de com ens veuen?

I tant! Les mans a les butxaques, la mà damunt la boca, els peus cap endins, les mans plegades... Són gestos i moviments inconscients que revelen trets de la nostra personalitat.

És el llenguatge no verbal, no és ver?

Exacte, ser conscients dels nostres gestos és el primer pas per controlar els missatges que enviam als altres.

Quina importància té la comunicació no verbal?

Transmet el més inconscient de nosaltres i el que, per tant, en general, controlam menys. La inseguretat la podem mostrar de moltes maneres, com ara amb les mans plegades.

Així, idò, els gestos parlen més que les paraules?

Podem dir que els gestos ens poden delatar moltes vegades.

Si saludam qualcú, hem d'estrènyer-li la mà amb fermesa, ben fort, per no parèixer dèbils. Podem mentir molt amb les paraules. Podem dir "T'estim" o "Estic molt content", però ens delatam si la veu, la cara i la posició del cos afirmen tot el contrari.

Però diu que el llenguatge no verbal es pot entrenar.

Sí, i aquesta és la clau. Si sabem el significat de molts dels gestos i entrenam el llenguatge no verbal, també podem aconseguir influir en els resultats de les relacions. És a dir, si estic trista, enfadada o preocupada, la cara reflecteix aquest estat d'ànim. Si m'oblig, de manera conscient i racional, a fer una cara d'alegria, al final aconseguisc una reacció positiva de l'altre. Ah, i no podem oblidar-nos que la distància també és un element que influeix en les relacions. En la nostra cultura, acostar-nos a qualcú a menys de mig metre, si no és un familiar o un amic íntim, és una falta de respecte.

I hi ha cap gest per descobrir la gent falsa?

Uii, és difícil de saber, però, quan la gent menteix, sovint es toca el nas, perquè s'alliberen unes substàncies que provoquen picor. És el que es coneix com a *efecte Pinotxo*.

Ostres! De veres? No ho sabia. Hauré d'anar alerta.

Sí, sí, exacte! Ah, i també veig que tens tendència a moure la cama. Alerta, que això reflecteix nerviosisme, impaciència. Estàs nerviosa? Però, sobretot, intenta seure sense encreuar les cames, perquè els teus interlocutors poden pensar que vols protegir-te, que tens por de qualque cosa.

Ai sí, té raó! No som gaire conscients del poder de la comunicació no verbal.

No ho som, no. Per això deim que el llenguatge no verbal és, moltes vegades, més sincer del que deim amb les paraules.

És clar!

Fixa't que la majoria de nosaltres quan ens veim en un vídeo no ens reconeixem: "M'aguant el cap tota l'estona, es nota que estic ben avorrida i no m'interessa el que diuen."

Que interessant, doctora March! Si li sembla bé, podem continuar parlant-ne en una altra ocasió.

pista 5

Avui parlarem de situacions en què us vàreu empegueir, moments d'aquests que recordareu tota la vida. Venga, obrim línies, a veure què diuen els oients de *Sense paraules*. Passam la primera telefonada.

Hola!

Bon dia! El teu nom, per favor?

Raquel!

Raquel, d'on telefonas?

De Petra.

I què vols contar?

Uf, idò jo una vegada vaig passar una vergonya terrible! Però ara és que ja em fa riure.

I què va passar?

Per on començ? Bé, és que estic una mica nerviosa, és la primera vegada que surt per la ràdio.

No passis pena, dona!

Bé, som professora a la universitat i un dia vaig anar a classe amb unes calces de llana noves, que no m'havia posat mai. En

resum, que enmig de la classe i mentre escrivia a la pissarra, em varen caure, davant tot l'alumnat. Quan vaig aixecar el cap, em vaig témer que tothom em mirava amb cara de sorpresa majúscula, sense dir res.

De veres? I què vares fer?

Al principi, em vaig posar vermella, si t'he de ser sincera! Però aleshores vaig decidir posar-me seriosa i tranquil·litzar-me, i vaig dir, tot somrient: "Oh, que bé, la dieta que faig funciona. Us la recoman!". Llavors, després d'un petit silenci inicial, ens vàrem posar tots a riure!

Vaja! I dius que et poses nerviosa quan parles per la ràdio?

Això mateix! Què trobes?

pista 6

1. Has vist la foto que ha posat na Cristina al perfil? Quina monada! És una foto d'ella quan era petita, una imatge en blanc i negre de quan va fer tres anys amb tota la família al seu voltant. Pareix que li agrada mirar fotos antigues. Deu trobar a faltar la infantesa. O potser no li agrada créixer i fer-se gran.
2. Mira, mira! En Carles ja ha tornat a canviar la foto. Gairebé cada hora en penja una de nova i sempre d'ell. Supòs que pensa que els altres són lletjos. Es deu passar tot el dia davant el mirall, fent-se fotos per penjar-les. És una persona que només té ulls per a ell. Es troba irresistible. Però també deu ser exigent, perquè si canvia la foto tantes vegades deu voler dir que no li agrada o que hi veu algun defecte. O que es troba cada vegada més guapo!
3. Oh! Mira, n'Agustí, que interessant que ha quedat en aquesta foto amb roba d'hivern! Du bufanda i gorra, i pareix feliç. Somriu amb tanta naturalitat! Li agrada posar al perfil fotos on se li vegi bé la cara, de primer pla, sempre mirant a càmera. No li importa deixar-se veure tal com és. És una persona que desprèn molta llum.
4. Ja hi tornam a ser! Na Mireia ja ha tornat a fer dents! Ara ha posat una foto en què mostra la llengua i totes les dents! I mira com arruga els ulls! Quina carota! Li encanta posar fotos ben originals, sempre amb alguna cara diferent. Només pensa a fer riure els amics. Quants anys dius que té?

pista 7

Quan vivia a Suècia em varen venir a veure mon pare i ma mare. Era la primera vegada que em visitaven. Quan varen arribar, vàrem anar directament a ca meua i ens vàrem trobar la meua veïnada Íngrid davant la porta. Jo la vaig saludar i li vaig presentar els meus pares. La meua mare, que és molt afectuosa i efusiva, tot d'una la va abraçar i li va fer dues besades. Quina vergonya que vaig passar! Em volia fondre! La meua veïnada va fer molt mala cara, es va posar vermella i va quedar ben sorpresa. Em vaig disculpar tot d'una i li vaig explicar a ma mare que els nòrdics no estan acostumats a abraçar persones que no coneixen ni a fer-los besades. També li vaig dir a n'Íngrid que nosaltres tenim el costum de saludar-nos així. Al final ens vàrem posar a riure tots!

pista 8

1. plor
2. seriosa
3. generós
4. ficció
5. Apolònia

6. però
7. polze
8. cabota
9. Bunyola
10. Escorca
11. Menorca
12. Maó
13. mascota
14. gelós

pista 9

1. Quan faig una **broma** i m'adon que ningú riu, em **pos** a riure jo.
2. Si no **troben** el meu **nom** a la llista de passatgers d'un **avió**, em **pos** molt **nerviós**.
3. Fa **poc** que en **Tòfol** ja **no** es **posa** vermell quan parla amb gent **nova**.
4. Quan na **Mariona** es **troba** un **famós**, li fa **molta** **vergonya**, sempre es **vol fondre**.

UNITAT 2

pista 10

Entren a robar a un bar i perden el carnet d'identitat

Aquesta matinada dues persones han entrat a robar a un bar del centre de Ciutadella. Els lladres han forçat la porta i han entrat al local. Han obert la caixa enregistradora i se n'han enduit els pocs doblers que hi havia. Quan la propietària ha arribat al matí i ha trobat la porta forçada, ha telefonat a la policia. Quan la policia ha entrat al local, ha trobat la caixa buida i una botella de conyac, també buida. La policia ha pogut identificar un dels lladres perquè ha trobat un carnet d'identitat damunt una cadira.

pista 11

Coneixes aquest esportista?

Sí, clar que sí. És en Nil Riudavets, un menorquí com jo. Quin atleta! Als 23 anys va tenir un accident que li va deixar un braç sense mobilitat.

Quina mala sort!

Però açò no l'ha aturat. D'ençà de l'accident, ha seguit entrenant i s'ha convertit en un dels millors atletes de triatló adaptat del país.

Un dels millors? N'estàs segur?

Sí, sí, seguríssim! O no saps que va guanyar la medalla de bronze als Jocs Paralímpics de París el 2024?

Medalla de bronze? Que fort!

I aquesta dona és n'Agnès Llobet.

Qui?

N'Agnès Llobet. És mallorquina. Va començar a fer d'actriu al teatre i també ha fet d'actriu a la televisió. I ha publicat poesia.

Quin canvi!

Sí!

Que bé! Una altra dona escriptora! I aquest, qui és?

Que ignorant que ets! No coneixes ningú!

Qui és?

Nom Joan Barbé. És un músic i productor eivissenc que ha format part dels grups més coneguts de l'illa. Coneixes Projecte Mut?

Projecte Mut? Sí, em sona! Però ell no deu ser gaire conegut.

Quins disbarats que dius! És molt conegut. Amb Ressonadors van fer música tradicional de les Pitiüses i amb Projecte Mut van musicar molts de poemes, d'escriptors com Marià Villangómez.

Ah, sí? Que divertit! M'encanten els instruments tradicionals.

pista 12

1. Els veïnats han difós la notícia a través de les xarxes socials.
2. Aquest matí hem rebut la notícia! Enhorabona per la nova feina!
3. La Policia Local han detingut el lladre.
4. Hem sabut que hi ha hagut un robatori quan hem llegit la notícia al diari.
5. L'excursionista ha sofrit contusions i ferides greus.
6. Ha perdut la vida en un accident de cotxe.
7. L'allot ha promès que no tornarà a agafar els diners de la padrina.
8. He encès l'ordinador per llegir les notícies.
9. Els bombers han corregut cap al lloc de l'accident.
10. Ha respost positivament a les crítiques a les xarxes socials.

pista 13

Us recordam que avui parlam de què feis en el vostre temps lliure. Ja tenim a punt la primera telefonada. Bon dia, Isabel!

Bon dia!

Digues, què fas quan tens temps per dedicar-te a tu mateixa?

Idò, a mi, el que més m'agrada és llegir. Sempre que puc, agaf un llibre. Tant més que sigui una novel·la, un llibre d'història o una biografia! Avui matí, per exemple, quan m'he despertat he llegit mitja horeta dins el llit, abans d'aixecar-me. Ah! I també escolto la ràdio! M'encanten els programes de debat i de música, sobretot l'òpera.

Moltes gràcies, Isabel. Hola, Arnau! Què ens expliques?

Bon dia. Idò jo telefon per dir que no tenc gaire temps lliure. Gairebé sempre som a la feina. Hi pas moltes hores. Avui m'he aixecat a les sis i ja he començat a contestar correus i a llegir informes. M'agrada estar ocupat. Quan arrib a casa, aprofit per acabar coses que no he pogut acabar a la feina.

Vaja, que el temps lliure el dediques a fer feina! Gràcies per la telefonada, Arnau! Qui tenim a l'altra banda del telèfon? Bon dia?

Bon dia! Som en Pere i en Jan.

Benvinguts. I què feis vosaltres quan teniu temps lliure?

A nosaltres ens agrada molt passejar. Aprofitam qualsevol moment per anar a caminar o fer exercici. Per exemple, avui a primera hora hem anat a caminar i també hem anat al gimnàs una hora.

Carall, aprofitau bé el dia, idò.

Sí. Gairebé cada dia ens aixecam a les set i anam al gimnàs. Ens agrada fer exercici i estar en forma.

Gràcies per la vostra aportació! Martina, bon dia. Què ens expliques?

Bon dia. Idò jo quan tenc temps lliure surt amb els amics, però vaig alerta a no gastar gaire. M'agrada molt anar al cine, però hi vaig només el dia de l'espectador, perquè és més barat. Aquest mes només hi he anat un dia, al cine. També m'agrada molt viatjar i cerc les ofertes de darrera hora, quan tenc uns dies lliures.

Molt bé, Martina. Moltes gràcies. Rebem la telefonada de n'Andrea. Hola!

Bon dia.

Què fas en el temps lliure, Andrea?

Jo, quan tenc un capvespre lliure, aprofit per anar a comprar roba. Ahir em vaig comprar un vestit moníssim i avui ja l'he estrenat. A la feina sempre he d'anar impecable. Si puc, moltes vegades, pas també per la perruqueria. Així l'endemà estic perfecta!

Perfecte, gràcies, Andrea. I passam a la darrera telefonada. Bon dia?

Hola, som en Julià.

Bon dia, Julià. Tu diràs.

Idò, a mi m'agrada molt anar al cinema o a sopar. Normalment hi vaig amb la meua parella. Quan tenc temps per cuinar, prepar el sopar i quedam tots dos a casa mirant una pel·lícula tranquil·lament. Ahir mateix, al vespre, vam mirar una pel·lícula d'amor, d'aquelles amb final feliç.

pista 14

1. M'han dit que en Francesc i en Lluç s'han separat.
N'estàs segur? Jo els vaig veure junts despús-ahir al cine.
Seguríssim! M'ho ha dit ell mateix!
2. Estàs segura que han anul·lat el concert de dissabte?
Crec que sí, m'ho ha dit en Marc.
3. Aquesta dona va viatjar tota la vida. Quina sort!
N'estàs segura? On ho diu?
No ho diu, però és evident, perquè era ambaixadora.
4. Estic segur que t'agradarà el meu regal!
Sí? N'estàs segur?
Sí! Te'l vaig comprar a Alacant i és personalitzat!
5. No hem tastat mai la teua pizza casolana.
N'estau segurs? Si en vaig cuinar a la darrera festa que vàrem fer a ca meua!
Quina festa? No ens hi vares convidar? Que fort!
6. Ja he reservat els bitllets d'avió per a tots dos!
N'estàs segura? No quedarem sense vacances, eh?
Seguríssima! Mira, aquí tens el comprovant.

pista 15

- a. L'artista ha passat temporades llargues a Menorca, on s'ha inspirat per crear les noves peces que ha presentat a l'exposició.
- b. Després d'haver escrit la darrera novel·la, l'autor va decidir fer una pausa i viatjar pel món. Va aprofitar l'experiència per escriure articles per a una revista de viatges.
- c. L'actor d'aquesta pel·lícula va viure dos anys a Alemanya, on va

conèixer el director que li va proposar treballar junts.

- d. La cantant ha dedicat part de la seva vida a participar en concerts benèfics i també ha ajudat joves cantants.
- e. Ha dirigit obres d'autors clàssics i contemporanis i ha estat directora del Teatre Principal de Palma.
- f. L'exjugadora de bàsquet va entrenar el primer equip durant tres anys. Després es va retirar i no va entrenar ni jugar mai més.

UNITAT 3

pista 16

Has llegit el reportatge *La vida passa sobre aquest artista local?* És molt interessant quan explica de quina manera va aconseguir ser actor! Jo vaig coincidir amb ell a l'institut. Mira, aquí hi ha dues fotografies d'ell. Una de quan tenia 27 anys i una de més actual.

Jo el que trob interessant és que va aconseguir el seu objectiu! Has vist quin aspecte més atractiu que té actualment?

Què dius! Abans era més guapo! Era jove, prim, tenia els cabells curts, no duia barba, no duia ulleres i tenia una mirada... Era molt atractiu! Feia cara de bon aïlot!

Sí, però i ara? Fixa-t'hi! Ara és un home guapíssim! Té els cabells blancs i més llargs, sí, però té més personalitat, és més madur i la cara de sempre, de bona persona... M'encanta la barbeta que du, no està tan prim... Això sí, la mirada... la mirada amb les ulleres encara el fa més interessant!

pista 17

Si una cosa tenen les Illes Balears, el País Valencià i Catalunya, que molta gent valora, són les platges. Des de la costa dels Tarongers, passant per la Costa Daurada, la Costa Brava fins a les platges de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera, cada any, milions de turistes arriben aquí per gaudir del sol, de la mar i de l'arena de les platges d'aquesta part del Mediterrani. Aquesta història d'amor entre el turisme i les platges de ca nostra fa temps que dura: va començar fa més de 50 anys, entre els anys 60 i 70.

Durant els anys 60, les Illes Balears es varen convertir en una destinació turística per als europeus. Era atractiu fer les vacances aquí. Milers de turistes de països com França, Alemanya, Anglaterra o Suècia arribaven cercant sol i mar. Era una destinació europea a prop i, a més, aquí, en aquella època, les coses eren molt més barates que als seus països: recordau que hi havia la pesseta.

El boom turístic dels anys 60 ho va canviar tot. Tot d'una, molts de pobles de prop de la mar es varen convertir en llocs molt populars i varen canviar completament. Recordem, per exemple, llocs com Cala Millor, Alcúdia o Magaluf, on l'arribada de turistes va fer canviar la vida social i econòmica dels habitants.

Va créixer l'oferta de feina en el sector turístic: hotels, restaurants, bars, botigues de records... Quan arribava l'estiu, molts de joves es dedicaven a acompanyar els turistes amb les barques a les platges més guapes i amagades de la costa. D'aquesta manera, guanyaven molts més doblers. També es varen començar a construir, de pressa, i moltes vegades de manera poc planificada, molts d'hotels, alguns molt a prop de la mar. Cada vegada arribava més gent per passar les vacances a les Illes i no hi havia lloc per a tothom.

Els turistes també varen dur noves maneres de fer. Per exemple, per prendre el sol, les turistes solien dur una peça de roba que aquí no es coneixia: el biquini. Una novetat que va revolucionar la societat d'aquella època.

pista 18

Bon dia, això és *Canvis radicals* i avui tenim amb nosaltres una persona que va decidir deixar-ho tot per viure d'una altra manera i viatjar per tot el món. Parlem amb na Marcel·la Vidal, una aventurera de cap a peus. Gràcies, Marcel·la, per ser aquí.

Gràcies a vosaltres.

La primera pregunta: per què vares decidir deixar-ho tot i començar a viure de manera diferent?

Jo abans tenia una vida molt estàndard: tenia una feina fixa, un cotxe, amics, tenia bona relació amb la meua família, vivia en un pis molt ben situat... Què més podia demanar, no? Però no era feliç. Estava cansada de la rutina, de fer sempre el mateix: anava a fer feina, sortia de la feina i tornava a casa, anava al gimnàs, sortia amb els amics..., però tot això no m'omplia. Hi havia una cosa que fallava. Volia conèixer altres països, altres costums, gent nova...

I un dia vares prendre una decisió.

Exacte. Vaig decidir deixar-ho tot i me'n vaig anar a veure món. Vaig deixar la feina, vaig vendre el pis i el cotxe, i vaig partir cap al Perú. Tot d'una vaig trobar feina de recepcionista en un hotel. I ara ja fa 6 anys que volt pel món: he viscut al Perú, a Colòmbia, a Madagascar, a Cambodja i ara visc a Laos.

Va ser fàcil prendre la decisió? Perquè molta gent té el somni de canviar de vida, però no ho fa per la feina, la família, els doblers, els fills...

Sí, sempre tenim excuses per no llançar-nos a l'aventura, per no fugir de rutines, per no sortir de la zona de confort, com es diu ara. Mira, durant aquests anys he parlat amb molta de gent que m'ha dit: "Quina sort que tens, jo també ho vull fer", i a continuació et diuen: "Però és que...".

...però és que no és fàcil! Hi ha moltes limitacions. Per exemple, jo et puc dir: és que no tenc doblers!

Una enquesta ha demostrat que aquesta és l'excusa número 1! Si tens ganes de canviar, pots estalviar doblers abans. Jo vaig vendre el cotxe, el pis i algunes coses que no necessitava.

I quines són les altres excuses?

La segona excusa és l'edat. És que som massa vell per canviar de vida, o som massa jove. Jo en aquell moment tenia 31 anys! Ja em veia major, però no volia perdre l'oportunitat d'intentar-ho. No és l'edat, són les ganes de fer-ho! He conegut molta de gent durant aquests anys, de moltes edats: des de joves de 20 anys fins a homes i dones de 40, 50 o 60 anys. No hi ha una edat per fer determinades coses.

I la tercera excusa?

És que tenc feina. Aquesta és la tercera excusa: què faig amb la feina? Si en qualche moment t'has plantejat seriosament deixar-ho tot i partir, és que la feina que fas no és la feina que vols. Segur que pots trobar una altra feina que t'ompli més. Jo he fet de recepcionista, de traductora, d'interpret, de cambrera, de pagesa, de dependenta... Durant aquests sis anys he fet feina sempre.

Veig que tens una resposta per a tot! Ho tens molt clar!

Sí! Però això ho ha de tenir clar cadascú. Hi ha persones que no volen fer cap canvi, que són felices amb la vida que fan, i està molt bé; però, si no n'estàs content, tot és possible i no hi ha excuses que valguin. Tot és proposar-s'ho.

pista 19

1. A l'estiu feim vacances.
2. Solíem fer feina a l'estiu.
3. Teníem més temps lliure.
4. Duen roba còmoda.
5. Fèieu castells d'arena.
6. Teníeu una casa a la platja.
7. Vivim a la ciutat.
8. Érem més immadurs.
9. Llegíem més.
10. Sortim amb els amics.

pista 20

Quan era petita vivia a un poble de l'interior, a prop de Palma. Els meus pares eren pagesos i no anaven de vacances ni feien viatges a l'estranger perquè a l'estiu tenien molta de feina al camp. Per això, jo passava tots els estius al poble. Però no m'avorria gens.

A final de juny arribaven els ciutadans, la gent de Palma que venia a passar l'estiu al poble. Alguns nins que venien de ciutat tenien una casa gran amb piscina i jardí, i no sortien gaire, però n'hi havia d'altres que jugaven amb nosaltres.

Els meus records d'aquella època són de moments entranyables: anàvem amb bicicleta tot el dia, botàvem a la corda al carrer, anàvem a berenar a fora vila i nedàvem al safareig. També fèiem cabanes als arbres.

Record també els balls per les festes de Sant Bartomeu, la festa principal del poble. En aquella època no hi havia discoteques i cada any al mes d'agost, mentre durava la festa, hi havia el cadafal i la plaça amb el paperí penjat. Cada vespre hi anàvem a ballar fins ben tard. Era molt divertit!

Quan s'acabava l'estiu, els ciutadans tornaven a Palma. Jo estava trista, perquè s'acabaven les vacances i començava l'escola.

pista 21

Conversa 1

Sabies que en Joan i na Montse han deixat la feina i se n'han anat a viure a l'estranger?

On han anat?

A Austràlia.

Sí, vengal! Tan enfora?

Sí. Feia temps que hi volien anar i al final s'han decidit. Estan molt contents.

Me n'alegr molt per ells, idò.

Conversa 2

N'Aina ha guanyat 100.000 euros en un concurs!

Sí, vengal!

Sí, de veres. Ahir era la final i va encertar totes les preguntes.

De què era el concurs?

És un concurs de coneixements generals que fan a la televisió i ella sap moltes de coses.

Que bé, idò! A veure si ens convida a sopar qualche dia!

UNITAT 4

pista 22

Avui s'han donat les claus a 12 dels 14 veïnats que tendran un habitatge a Sant Ferran de Formentera, en la promoció d'habitatges de protecció oficial de l'IBAVI (l'Institut Balear de l'Habitatge). El 2017, aquesta promoció va guanyar un premi d'arquitectura al millor projecte de construcció residencial per la comoditat com a residència i pel tipus de construcció sostenible.

Els habitatges s'han construït amb recursos de l'illa i s'han respectat el medi ambient i l'estalvi energètic, però l'aspecte més curiós és que s'ha fet servir posidònia com a material per mantenir la temperatura. La posidònia sembla una alga, però no ho és: és una planta del fons marí del mar Mediterrani. La posidònia és molt útil com a material aïllant: si podem fer servir aquest producte de proximitat, per què hem d'emprar productes de fora, més contaminants?

La gent està molt contenta de poder viure en unes cases que costen una mitjana de 300 euros al mes, quan el preu de mercat és molt més elevat. A més, són habitatges dignes i respectuosos amb l'estètica de l'illa.

pista 23

Idò, aquí el té. Com veis, té molta llum!

Home, ja pot tenir llum: és un tercer, però amb entresol i principal és un cinquè real. I sense ascensor, quan arribes a dalt... És el pis de dalt de tot, no és ver?

No, encara hi ha un àtic a damunt.

Ah!

Idò endavant! Com veis, no hi ha passadís: totes les habitacions donen aquí. És un rebedor molt gran que fa de distribuïdor.

És vera.

Començam per aquí, això és el menjador i aquí al costat hi ha un espai que es pot fer servir de sala d'estar.

Ja ho veig.

Sortim del menjador i som al distribuïdor. Aquí davant hi ha la cuina i això és una petita bugaderia. Aquí a la dreta hi ha les habitacions. N'hi ha tres. Aquesta és la gran, la principal, que té un vestidor. Veis?

Sí, i aquest deu ser el lavabo.

Sí, exacte, aquest és el lavabo gran.

I les altres habitacions són més petites, no?

No, no. No tant! Aquesta és la mitjana, que també és doble, i aquella és la petita, que és individual. Ara us la mostr. I aquest és el lavabo petit, per a les dues habitacions.

I de terrassa, que no en té? A l'anunci...

Sí, sí. Tornem al menjador, que us la mostr. Aquí hi ha la terrassa.

Oh! És gran!

Sí! Té una vista magnífica! No té ascensor, però aquesta vista compensa, eh? Fins i tot es veu la mar.

A l'estiu hi deu fer calor, no?

No, no gaire. El sol hi toca al capvespre, està orientat al sud. No té aire condicionat, però de calefacció, que és el més important, sí que en té.

I el preu inclou la plaça de pàrquing, no és ver?

I tant! I a més hi ha un jardí comunitari darrere l'edifici.

Ah! Molt bé. I he de donar dos mesos de dipòsit i presentar la nòmina o un aval, no?

Exacte.

pista 24

Hola, som n'Eva Tur i estic en ple procés d'ordenar ca meva. Estic entusiasmada. Estic seguint el consell d'aquest mètode: seleccionar què vull i què no. He començat per l'armari de l'habitació. He tret tota la roba que no m'he posat durant un any. És alliberador perquè et desfàs de coses i queda tot ordenat. Ah! I no té efecte rebot: el que està en ordre ja no ho tornes a desordenar.

Hola! Telefon per dir-vos que el mètode també es pot aplicar al món digital. Em dic Saray Pozuelo i jo tenia un ordinador amb imatges emmagatzemades sense cap ordre des de l'any 2020. M'hi vaig posar i vaig esborrar 100.000 fotografies fetes al llarg de cinc anys. Em vaig quedar només amb unes quantes, les més especials i les que significaven alguna cosa.

Hola. Som en Pere Pol. A ca nostra vàrem fer reformes i les vàrem fer seguint aquest mètode. No tenim armaris, ni el meu home, ni el nostre fill, ni jo. Ho tenim tot en calaixos, ordenat de forma vertical i enrotllat. La roba d'hivern i d'estiu. Realment, des que ho vàrem fer som molt més feliços i consumim d'una altra manera, més responsable. Les joguetes del nin també són en calaixos. Tot el que tenim es veu quan obres el calaix.

pista 25

Ca meva m'agrada molt! La meva germana i jo hi estam molt còmodes. Us explic com és. Idò quan entres, a mà dreta, hi ha el menjador. El menjador és espaiós i té una taula amb cadires. Al fons del menjador hi ha una terrassa on tenim un petit hort urbà. Al costat de la terrassa hi ha el bany. Davant el bany tenim el rebost, allà hi guardam les llaunes de conserva, les patates i les cebes, les garrafes d'aigua... Hi ha dos dormitoris: el de la meva germana Margalida i el meu. El de na Margalida té un balcó, però el meu és més gran que el seu! Tenc moltes estanteries per als meus llibres. Com veis, els dormitoris són tots dos al mateix passadís! La cuina és davant la porta d'entrada i a prop de la meva habitació. No m'agrada tenir la cuina al costat de l'habitació, perquè na Margalida sempre fa molt de renou quan prepara el berenar i em desperta!

pista 26

Bon dia, senyora Llopart, he trobat dos habitatges per a vostè. L'hi explic: si vol una casa, en tenc una a Alcanada, amb vistes a la mar. És una casa gran: té tres dormitoris, xemeneia, dos banys complets i bugaderia. D'altra banda, si s'estima més comprar un àtic, n'hi ha un a Binissalem, amb vistes a la serra de Tramuntana. És una mica més petit que la casa d'Alcanada, però té armaris encastats, terrassa, aire condicionat de fred i de calor i una plaça d'aparcament inclosa en el preu. Ah, me n'oblidava! La casa també té un jardí petit amb hort.

pista 27

1. senzilla – família
2. lluminós – ventilació
3. llum – lavabo
4. lloguer – localitat
5. ocells – casal
6. aparell – estil
7. enlloc – en l'ordre
8. millora – jubilat

UNITAT 5

pista 28

Què, miram allotjament per anar a Formentera?

Sí, mira, què trobes si el cercam per aquesta web? Serà més fàcil.

Sí, clar. Posam... Quatre nits, hotel, habitació doble...

Dona, també pot ser una pensió, no? L'habitació només la volem per dormir-hi.

Uf, però les pensions són més incòmodes.

Mira aquest, idò. Dues estrelles, berenar inclòs, dos llits individuals.

Però no prefereixes que dormim juntes?

Sí, però és barat. Bé, seguim cercant.

Ah, mira aquest hotel! Té una habitació amb llit doble i diu que s'hi pot aparcar a prop. A més a més, és al centre del poble.

És molt agradable. M'agrada! I està bé de preu. L'agafam?

Sí!

pista 29

La por de volar és un problema bastant freqüent que pot limitar molt la gent, però moltes persones la superen, com hem vist amb el cas de na Xesca Galmés. Vosaltres quin transport preferiu a l'hora de viatjar? Per què? Ens podeu telefonar o enviar-nos un missatge electrònic. Aquí tenim la primera oient! Què noms?

Hola! Som na Paquita. Jo, com na Xesca, preferesc anar per carretera, amb el cotxe, concretament. Jo ara visc a Girona i l'estiu passat vaig anar a Alacant des de Girona. El viatge dura sis hores, però és preciós! Molt millor que l'autocar. Arribes a la mateixa hora, però tens més llibertat.

Moltes gràcies, Paquita! Ara parlem amb en Biel. Digues!

Mirau, jo m'estimo més l'avió. Jo visc a Palma i normalment els vols amb avió a qualsevol ciutat europea duren molt poc. Si no he de fer escala, però! Perquè si faig escala a Barcelona o a Madrid, llavors el viatge es fa etern. El meu germà viu a Berlín i el vaig a veure molt sovint. De Palma a Berlín hi ha un vol directe i només estic unes tres hores! Consider que és el transport més pràctic i ràpid de tots.

Els altres oients estau d'acord amb en Biel? Què en penses, Laura?

Bé, sí, l'avió és ràpid, però també contamina molt. Per això sempre intent viatjar amb vaixell. A més, m'agrada passar-me hores asseguda llegint i veure que som dins la mar. L'any pas-

sat vaig anar fins a Toló des d'Alcúdia i em va encantar. Amb vaixell estàs més temps que amb avió, però també gaudeixes més del trajecte.

Una reflexió ben interessant! Ens acaba d'arribar un missatge electrònic d'en Llorenç, que diu això: "Per feina viatj molt per Europa i m'estimo més desplaçar-me amb avió perquè és ràpid. Si em moc amb vaixell i després amb cotxe, el viatge dura molt i perd moltes hores de feina. Durant les vacances, en canvi, m'agrada viatjar amb un ritme més lent. Per això vaig comprar una autocaravana. Potser estic més a arribar a un lloc, però puc fer aturades, canviar de plans...". Bé, idò, moltes gràcies per les vostres aportacions, benvolguts oients! Feim una pausa per a la publicitat i tornam d'aquí a uns minuts.

pista 30

Bon dia, us record quina és l'agenda d'activitats. Sortirem del pàrquing de l'estació a les 8.30 h i berenarem a la plaça des Mercadal. A les 9 h començarem la ruta. Quan arribem al port d'Addaia, agafarem uns caiacs per començar la ruta a la platja de na Macaret i fer la ruta dels illots d'Addaia. Acabarem la ruta al mateix lloc on hem començat. El cost de totes les activitats està inclòs al preu final. A les 14 h dinarem al port, al restaurant de devora l'aparcament. Podeu consultar el menú al web del restaurant. A les 17 h arribarem a la naveta des Tudons. El preu de l'entrada inclou una visita guiada i un tast de productes de l'illa.

pista 31

A tot Catalunya tornaran les pluges i farà molt de fred perquè nevarà als Pirineus. Al País Valencià hi haurà níguls i la temperatura serà freda. Poden caure algunes ruixades molt localitzades al sud del País Valencià. En canvi, a les Illes Balears farà sol i vent. La temperatura serà més alta, però no farà calor.

pista 32

Benvinguts de nou al *Temps a la carta*. Som na Tina Cabot i, si voleu saber quin temps farà aquest cap de setmana, som la persona que cercau. Som la vostra meteoròloga de capçalera. Escoltam la primera telefonada d'avui: Carles, d'Inca. Bon dia, Carles. Tu diràs.

Bon dia. Aquest cap de setmana aniré a Menorca. Diumenge participaré en una competició de natació a mar oberta a prop de Ciutadella. Quin temps hi farà?

Idò mira, Carles, hi haurà molta d'humitat, però dissabte segur que farà sol i la temperatura serà agradable. De totes maneres, atenció: diumenge al migdia poden arribar ruixats intensos.

De veres? Vaja... Si cauen ruixades, segur que s'anulla la darre-ra part de la competició.

Sí. Segurament.

Llavors anirem al poliesportiu cobert amb els nins. Així jugaran una mica i passarem el dia de manera diferent, també. Gràcies!

La següent telefonada arriba des de Deia, a la serra de Tramuntana. Hola, Rita.

Hola. Vull fer una ruta per la muntanya amb uns amics i baixar a sa Foradada diumenge al matí des del refugi de Can Boi. Mon pare diu que plourà, i, clar, si plou, no farem l'excursió. Com ho veus?

Rita, de moment sembla que no plourà. Però vigila, perquè farà molt de vent. Jo crec que serà millor quedar al refugi.

Ostres! De veres que farà molt de vent? Idò sí, si fa molt de vent, quedarem al refugi. D'acord. Gràcies.

Passam al darrer missatge d'avui. Ens escriu un missatge electrònic al programa en Gerard, d'Eivissa, que es casa dissabte al matí i se'n va de cap de setmana romàntic a l'Alguer, a Sardenya. Diu que si fa bon temps visitaran les platges que hi ha a prop de l'Alguer. Vaja... pobre Gerard. Em sap greu, però de veres que voleu nedar? S'esperen tempestes amb llamps i trons. Si fa mal temps, haureu de visitar museus i llocs coberts de la ciutat.

pista 33

1. M'agrada molt l'aventura. Normalment no planific els viatges amb detall: trii un país, un aeroport i cap allà! Gairebé sempre viatj tota sola. M'agrada la companyia, però m'estim més fer amics pel camí, als llocs on m'allotj, mentre viatj amb tren o simplement passejant pels llocs. No m'importa compartir l'habitació amb més gent, perquè m'encanta conèixer els altres viatgers, saber per què han triat aquella destinació... Mai se sap qui ens creuarem pel camí!
2. Quan la meva dona i jo viatjam ens agrada moure'ns amb un grup organitzat. D'aquesta manera, no ens hem de preocupar de res. L'agència ens ho reserva tot: allotjament, visites guiades, transports... Solem triar el lloc basant-nos en els consells dels amics. Si tots han estat al Japó i nosaltres no, idò hi anam! Els viatges solen ser entretinguts, sempre hi ha qualche activitat per fer i una sortida per tastar el menjar local. A l'hora de triar l'hotel, preferim pagar una mica més i gaudir d'un bon servei. És que ja tenim una edat!
3. El meu lloc preferit és sens dubte la muntanya per passejar-hi, descansar-hi, meditar-hi... fer-hi qualsevol cosa! Tenc un grup d'amics amb qui anam sovint a escalar i sempre que podem quedam a passar la nit al poble on som. Normalment ens enduim una o dues tendes de campanya i uns sacs de dormir, així sempre és més fàcil trobar un lloc on dormir. És increïble quantes estrelles es poden veure al cel des de la muntanya!
4. Amb la família ens agrada llogar una casa per a nosaltres i no anar a hotels o albergs. Sempre cercam un poblet de muntanya o a prop del camp per poder desconectar de la vida de ciutat. Hi solem quedar entre tres setmanes i un mes. Solen ser unes vacances molt bones: amb els nins i el ca. Ens ho passam molt bé!

pista 34

1. Encara no he decidit què fer aquest estiu. Tenc un mes de vacances, però no tenc gaires doblers estalviats. Al principi volia anar a Portugal a veure una amiga que hi viu, però m'ha dit que no hi serà. Segurament cercaré feina a canvi d'allotjament. Hauré de cercar un lloc amb bon temps i la platja a devora. Així segurament aprofitaré les vacances! M'és igual el lloc. Per tant, no tindrè gaires problemes per trobar feina.
2. He parlat amb els companys de pis i diuen que estarien encantats de rebre viatgers a casa! Al menjador hi tenim un sofà llit i podríem acollir fins a dues persones alhora. Jo, per començar, pensava acollir una parella amb qui vaig parlar fa uns dies, però els altres diuen que és millor si començam amb una persona. Quina alegria! Coneixerem molta gent nova!
3. L'altre dia vaig descobrir un web que es diu *Cases als arbres*. Es tracta d'unes cases construïdes al mig del bosc, damunt els arbres. Són casetes modernes i molt acollidores. Vaig pensar que seria ideal passar-hi un cap de setmana amb la meva parella! Però

després vaig veure els preus per nit i carall! Al final agafarem la nostra tenda de campanya i acamparem a qualche platja. Serà igual de romàntic, però molt més barat!

4. En Martí ens va dir que l'any passat ell i la seva família varen fer un intercanvi de casa amb una parella de Suècia. Els va encantar! A l'estiu nosaltres també ho pensàvem fer per primera vegada: anar-nos-en un mes a un altre país. Al final, però, la meva dona haurà de fer feina i només tendrem una setmana de vacances. Aprofitarem aquells dies per anar a Sicília i gaudir de les platges i del bon menjar.

UNITAT 6

pista 35

1. Benvolguda Paula, l'adolescència és molt complicada, i molts de joves amaguen la ràbia o els complexos darrere el mòbil. Creen el seu món i s'hi tanquen. Però no es preocupi, perquè segurament serà temporal. Jo en parlaria amb els pares dels amics del seu fill per saber si tenen el mateix problema. També parlaria amb el seu fill directament. Li explicaria que està preocupada perquè no el veu feliç. Li faria saber que no està tot sol i que el vol ajudar. El faria il·lusionar amb un projecte: per exemple, jo aniria de viatge uns dies amb ell, a un lloc que li pugui agradar.
2. Hola, Montserrat, conec perfectament la situació: jo també vaig tenir una època en què l'única cosa que em feia feliç era anar de compres. De moment, no aniria al psicòleg. Això sí, ocuparia el temps lliure: quedaria amb els amics per passejar o anar al cine, m'apuntaria a cursos, faria activitats físiques, aniria de vacances uns dies... Així no tendries la temptació d'anar a comprar. Jo parlaria amb la parella i amb els amics, i els explicaria el problema que tenc. Ells et poden ajudar, si ho saben. També llegiria algun llibre d'autoajuda. A mi em va anar molt bé. Jo ho vaig superar. Segur que tu també!
3. Jaume, realment tens un problema que, si no l'atures, es pot anar fent més gros. Jo aniria a un especialista, a un psicòleg, i li explicaria el teu problema. Els especialistes són els que saben què has de fer, però fer una vida activa també t'ajudaria: correria mitja hora cada dia, aniria al gimnàs o a la piscina. D'aquesta manera, a la nit estaries cansat i podries dormir. També em donaria de baixa de totes les pàgines i les aplicacions de joc. Si tens algú a prop, explica-li què et passa. Et sentiràs millor si comparteixes el problema. Serà un procés llarg, però segur que té solució. Ànims.

pista 36

Diàleg 1

Urgències, en què el podem ajudar?

Hola, miri, el meu fill s'ha fet un tall al dit i li surt molta sang, què puc fer?

Renti-li la ferida amb aigua i pressioni el tall amb una gasa estèril. Quan ja no surti sang, posi una bena neta damunt del tall. Si encara li surt sang o la ferida no es tanca, vengui a urgències.

Diàleg 2

Bon dia, passau, passau.

Bon dia.

Així, idò, què us passa?

Idò que fa dos dies que tenc diarrea i mal de panxa.

Teniu febre?

No, de febre no en tenc.

Estirau-vos, que us miraré la panxa. Us fa mal aquí?

No.

I aquí?

Tampoc.

Ja us podeu aixecar. Segurament és un virus de panxa. No és greu. Aquests dies feis una dieta baixa en greixos. No mengeu coses feixugues i beveu molta d'aigua. Ja veureu que d'aquí a un parell de dies ja us trobareu millor.

Diàleg 3

Hola, Toni, què t'ha passat?

Calla, Joana, calla! Idò que dimecres, quan baixava les escales, vaig caure.

Ostres! I et vares fer mal?

No, per sort no gaire. Vaig pegar un cop al braç i al colze. Em varen fer una radiografia i em varen dir que no estava romput. Veus quin cop?

Sí, sí. Tens un bon cop. I no pots moure el braç?

No gaire. Si el moc, em fa mal.

És que tens el colze inflat.

Sí, encara el tenc inflat, però ara ja no és res. Fa tres dies estava infladíssim! No el puc moure durant una setmana.

Ja m'ho imagin! Però fes bonda, que et conec. I no el moguis fins que t'ho digui el metge.

Sí, sí.

Diàleg 4

I quins símptomes té?

Em fa mal tot el cos. I també tenc mal de cap, sobretot als vespres.

Dorm bé?

Idò no. Estic molt cansada, però quan me'n vaig al llit no dorm. I, clar, l'endemà quan m'aixec tenc son i estic cansada.

I té gana?

No gaire. A més a més, tenc molta feina i no tenc gaire temps de menjar.

I fuma?

Sí, sí que fum. I ara fum més.

Crec que és una mica de cansament. Faci totes les menjades, descansi, no fumi tant i, al vespre, no mengi gaire i prengui una títla abans d'anar a dormir.

pista 37

1. Crec que la meua amiga Beatriu és addicta a les begudes alcohòliques, concretament a la cervesa. No passa res per fer una cervesa o dues amb els amics abans de sopar, per exemple, però quan les cerveses comencen a ser set o vuit i cada dia ja és un problema. Na Beatriu és una allota molt alegre i positiva, però darrerament no és gaire feliç. Està desanimada i distreta. Jo crec que està preocupada per qualche cosa. No sé què fer per ajudar-la.
2. La meua parella, na Clara, és una allota dinàmica i apassionada,

i és feliç amb la seva feina. Darrerament, però, ha començat a jugar a videojocs. Ara és molt difícil quedar amb ella: sempre està ocupada. Diu que està estressada i nerviosa. Avui m'ha dit que havia de superar no sé quin nivell de no sé quin joc i que era molt important. Jo ja no entenc res. I, a més, sempre està accelerada. Crec que té un problema i m'agradaria ajudar-la.

3. El meu germà Mateu és un jove peresós i poc responsable. Però fa gairebé un mes que no pot aturar de comprar per internet. Està obsessionat per tenir-ho tot. Coneix totes les pàgines per comprar en línia. Li he demanat per què compra coses que no necessita, però diu que està trist i que, si compra, es troba millor. Avui ja ha comprat tres camisetes. La veritat és que està desanimat. Hauria de fer qualche cosa per fer-li entendre que comprar no és la solució dels seus problemes.

pista 38

El meu amic Martí és un desastre. Vull dir que és una persona que no té habilitat ni destresa. Per exemple, aquesta setmana cada dia s'ha fet mal a una part del cos diferent! Dilluns passejava pel carrer, va llenegar, va posar les mans en terra i es va fer mal a un canell. Dimarts va entrar a una botiga, va xocar contra un vidre acabat de fer net i es va fer mal a un genoll. Per sort, el vidre no es va rompre. Dimecres va anar al gimnàs, va fer un mal moviment mentre feia uns exercicis i es va fer mal al braç. Dijous, per sort, no li va passar res greu. Només es va fer mal al colze. Es va ferir amb la porta de l'ascensor. Divendres, però, va anar a córrer i es va fer mal a una cama. No obstant això, aquest cap de setmana ha decidit venir a escalar a la muntanya amb nosaltres. Només han passat tres hores i ja s'ha fet mal a una mà i al turmell. Avui acabarem a l'hospital!

UNITAT 7

pista 39

1. El que més m'agrada de la meua feina és que conec gent molt diferent. El pitjor: les hores d'espera al cotxe.
2. El pitjor de la meua professió és l'estrès abans de publicar una notícia. El millor: informar la gent del que passa al món.
3. Per a mi, el pitjor són les hores d'entrenament i tot el sacrifici que comporta. El millor: quan guanyes. Vaja, veure que l'esforç ha valgut la pena.

pista 40

1. Hola, bon dia! Trob que som la candidata ideal per a aquest lloc de feina. He fet de delineant durant més de dos anys al Departament d'Urbanisme de l'ajuntament de la meua ciutat. Ara que he acabat el projecte de final de grau en Arquitectura, cerc una feina que em permeti conèixer la gestió urbanística d'altres societats. Parl anglès, alemany i una mica d'àrab. Tenc 31 anys i som una persona creativa, constant i amb iniciativa. Esper que tengueu en compte la meua candidatura. Moltes gràcies!
2. Mira per on, Pere, crec que he trobat una feina perfecta per a tu. Vares fer aquella formació per organitzar i coordinar activitats d'oci per a gent jove, no és vera? Per a aquesta feina convé tenir paciència i ser capaç de fer feina en equip. Cerquen una persona amb experiència i que parli anglès i francès. I com que sé que ta mare és del Quebec, tot d'una he pensat en tu. Ah, i has d'arreglar el cotxe, perquè si t'agafen, el necessitaràs. T'he enviat l'adreça de la pàgina web on ho he vist per WhatsApp.

Venga, fins demà, guapo!

pista 41

Abans de reconvertir-me en acupuntora, em dedicava a un sector que no té res a veure amb el que faig ara. Vaig estudiar Dret i després vaig fer un màster en Dret Europeu i Global. Vaig fer feina en aquest món durant més de 10 anys i tenia un bon càrrec en un bufet d'advocats, però va arribar un moment en què sabia que volia canviar. Per això vaig partir i vaig decidir provar sort amb una gran passió que tenc, l'acupuntura. Em vaig arriscar i vaig renunciar a una feina estable i a un bon sou per dur una vida laboral poc segura, perquè l'acupuntura aquí no es paga bé. Vaig començar de zero i em vaig formar. Al principi, vaig fer cursos per saber si realment m'agradava i després vaig estudiar medicina xinesa. Quan vaig acabar els estudis, vaig anar a fer pràctiques a la Xina. Quan vaig tornar, vaig començar a fer feina en un centre d'acupuntura. M'he esforçat molt per construir una nova vida professional. Fa dos anys vaig obrir el meu propi centre i de moment funciona molt bé. És difícil arriscar-se, però aquest gir professional m'ha permès fer una feina més propera a la gent. A més, em dedic al meu projecte i m'organitz el temps, perquè som la meva pròpia cap.

pista 42

1. Perdoni, senyor Prats, quin horari fa?

Cada dia entr a l'hospital a les set del matí i, normalment, surt a les quatre del capvespre. Aquest horari m'agrada, però quan hi ha urgències he de fer hores extres: això és el pitjor de la meva feina.

2. I a tu, Joan, t'agrada la teva feina?

Sí, molt! El millor de fer feina a la discoteca és que puc servir còctels creatius i conèixer molta gent cada nit. Ara bé, el pitjor és que no veig gaire el sol, perquè dorm tot el matí.

3. I vosaltres, Vicent i Marta, estau contents amb la vostra feina?

Nosaltres vàrem estudiar arquitectura, però, com que no trobàvem feina per la crisi, vàrem anar a treballar a una fusteria. No és la feina que més ens agrada, però és tranquil·la i estable: això és el millor d'aquesta feina!

4. A tu, Emma, t'agrada la teva feina?

M'agrada molt fer activitats amb els infants a l'escola d'estiu: jugar a la piscina, anar d'excursió i observar la natura, ballar, cantar... El pitjor és que tenc una feina molt inestable.

5. Carme, què és el que menys t'agrada de la teva feina?

El pitjor de la meva feina és que els dies festius sempre faig moltes hores; el millor és quan els clients em feliciten per les meves paelles i després xerren bé del meu restaurant a les xarxes socials.

pista 43

- Som na Núria i faig feina de metgessa. Abans era cantant d'òpera: vaig estudiar cant al Conservatori i després vaig fer feina 10 anys al Teatre Principal de Palma; era una bona feina i m'agradava molt. Però el meu pare va tenir càncer i vaig deixar de cantar per cuidar-lo; vaig començar a informar-me sobre aquesta malaltia i vaig acabar estudiant medicina. Quan el meu pare es va posar

bé, vaig començar a fer feina en un hospital, però encara cant de tant en tant.

- Som en Joan i vaig fer feina des de molt jove al restaurant de la meva família: era una feina que m'agradava, però tenia poques vacances. L'any 2005 ens varen oferir comprar el restaurant per fer-hi pisos; el vàrem vendre i vaig poder fer de picapedrer durant la construcció. Poc després, va esclatar la crisi i vaig quedar sense feina i sense restaurant. He estat dos anys a l'atur, però vaig fer un mòdul de formació en electricitat. Ara tenc un contracte precari en una empresa de reformes; trob que no vaig prendre una bona decisió.
- Na Sílvia, ma mare, no va poder estudiar: quan va acabar l'escola, va començar a fer de modista per ajudar la seva família. Després es va casar i va tenir tres fills, però feia vestits a casa per a les veïnes. Tenia tanta feina que va obrir una botiga amb una amiga. Per aprendre a gestionar bé el negoci, i amb molt d'esforç, va estudiar Administració i Direcció d'Empreses a la universitat. La botiga ara és una cooperativa de roba ecològica i ma mare, a més de fer-hi feina, es dedica a ajudar les dones que volen millorar la seva vida laboral.

UNITAT 8

pista 44

Diàleg 1

Has llegit què fan aquest dissabte al matí? Hi podem anar. Pot estar molt bé i així tu pots aprendre alguns passos de ball. Què et sembla?

Però ja saps que no en tenc ni idea, de ballar! No ho sé... Ballar davant tothom si no en saps, em fa empegueir. Faré el ridícul!

No, dona, que hi ha balladors experts que t'ajudaran. T'agradarà segur! Serà molt divertit!

Diàleg 2

Fa temps que no sortim de marxa. Què trobes si aquest divendres feim qualque cosa?

I què vols fer? Vols que anem a fer una copa al lloc de sempre?

No, no. Al bar de sempre ens trobarem les mateixes cares. És un lloc que trob molt avorrit!

Idò podem provar un lloc nou. Mira, aquí a la guia del cap de setmana diu que aquesta és la zona de moda i que hi ha molts de locals per fer-hi una copa. Què? Hi anam? Potser coneixem algú...

Si hi ha cares noves, ja estaré contenta!

Segur que ens ho passam bé. Aquests locals de moda els trob interessants.

Mentre hi hagi gent interessant, ja m'està bé.

Diàleg 3

Quina passada, no? No hi havia vingut mai!

Què et sembla? Guapo, no? T'agrada? Hi venc cada diumenge! Sempre hi ha coses diferents per comprar, remenar...

I sempre hi ha aquest bon rotllo? És genial!

Sempre! Sempre hi ha un grup de música que toca i, si tens gana, ja has vist que fan plats en aquestes furgonetes!

SALADINA 2

Sí, fan molt bona pinta!

A mi m'encanta venir a comprar aquí. Ho trob molt original.

Diàleg 4

Hi vols anar o no?

Sí, sí, em fa moltes ganes.

Idò ja ho saps. Prepara alguna cosa per menjar, perquè soparem allà.

Ah, molt bé.

I, sobretot, sigues puntual perquè, si no, no trobarem lloc per seure.

I saps quina pel·lícula fan?

No ho sé. Ho he de mirar al programa. Però és igual, la pel·lícula. És l'espai, el lloc, l'atmosfera, la gent...

I la pel·lícula, no?

Sí, també, però aquesta idea la trob tan interessant: l'espai, el lloc...

Sí, sí... l'atmosfera, la gent... i sobretot la pel·lícula!

pista 45

Conversa A

Jan, tens plans per a avui vespre? Per què no anam a la inauguració de l'exposició d'en Jaume? Ell estarà content i nosaltres podrem menjar alguna cosa gratis! Què et sembla?

Uf, quina peresa! I si quedam amb ell després? A mi no em fa gaires ganes anar a la inauguració. Tota aquella gent esnob per allà, mirant els quadres. Aquest blanc representa la caiguda del capitalisme...

Au, venga. A ell li fa ganes que hi anem. Estarà bé. És la seva primera exposició.

Entesos. Hi anam una estona, i després anam al bar de la plaça a fer unes copes. I que no vengui cap del seus amics artistes!

D'acord! I ja t'avis que avui tenc ganes de sortir fins tard! Després anam a ballar!

Cap problema! Però no em proposis anar al mercadet nocturn, que no em fa gens de ganes.

Però si t'agrada molt anar al mercadet! Segur que no et fa ganes veure si hi ha un concert? Bé, ja ho decidirem.

Conversa B

Bel, què et sembla si agafam les bicis i ens apuntam a la ruta nocturna que organitzen els del club de la bicicleta?

Una ruta nocturna per la ciutat? Quina peresa, Pili! Jo m'estimo més anar a fer una cerveseta a la plaça, ara que ja no fa fred.

Però podem fer les dues coses: anam amb bici i acabam a la plaça per fer la cerveseta. Podem telefonar a n'Olga per si vol venir!

No, a n'Olga no li va bé perquè avui ha d'anar a fer un joc d'aquests d'escapada en viu. Saps quins són? Es tanquen i han de superar proves. Vaja, un *escape room*. Però potser quan acabi podem quedar amb ella. A quina hora acaba la ruta?

A les deu.

Perfecte! M'ha dit que acabarà devers les deu. Podem quedar amb ella i anar al cine! Li envii un missatge.

Sí! A veure si trobam aquells joves tan guapos que vàrem veure l'altre dia!

És ver! Eren guapos, però eren molt tímids! Au, venga, fins després. Avisa n'Olga!

pista 46

1. Bep, és molt urgent! Pots venir a ca nostra avui capvespre? Feia l'àlbum de fotos per als nuvis i no em queda bé. Som un desastre! Segur que tu en saps més que jo i el faràs millor.
2. Joan, et fa res que t'agafi la moto demà al matí? Tenc el cotxe al taller i he d'anar a la joieria a cercar els anells. Els passaré a cercar i després aniré a la feina. Et tornaré la moto a l'hora de dinar, quan surti de la feina.
3. Ei, Nil, com va? Escolta, vols que et dugui el catàleg dels pastissos demà al matí? Et va millor, no? Al final demà tenc lliure. Hauries de triar el pastís aviat perquè l'hem de comanar.
4. Hola! Una pregunta: quan surts de fer feina? Et faria res anar a cercar el vestit de na Marta a la modista? Jo avui he de quedar a l'oficina fins tard i no hi podré anar. Gràcies!
5. Enric, escolta, em podries ajudar amb l'ordinador? És que no s'encén i hi tenc la llista de convidats de les noces que he d'enviar urgentment al restaurant. Ho he provat tot i res. Podries venir avui mateix?
6. Ep, padri! Com dus la preparació del discurs? Ja l'has escrit? Vols que quedem i et digui què em sembla? I després l'assajam? Au, adeu!

pista 47

- a. No és ver que vares dir que no et vols perdre cap espectacle, enguany? Idò acaben d'estrenar una pel·lícula de terror boníssima! Hi anam dissabte?
- b. Escolta, na Ruth m'ha dit que dissabte faran descomptes a totes les botigues del poble. Què? Quedam i hi anam juntes? Necessit unes sandàlies, que ja ve l'estiu!
- c. Què, com va el curs de cuina vegetariana? Na Rosa m'ha recomanat un restaurant vegetarià a prop de casa. Hi anam? Després podem anar a prendre una copa.
- d. Què et sembla si ens apuntam a les passejades que organitzen al Casal de Cultura? Venga! Que fa molts de dies que no quedam i així farem salut! Si no et va bé, tenc altres idees...

pista 48

1. Ei, al·lots! Teniu ganes de fer qualche cosa aquest vespre? Quedam?

Em sembla perfecte! No tenc cap compromís i em fa moltes ganes quedar amb vosaltres.

Podem anar a l'assaig del grup de na Mar i després... improvisam!

2. Tens ganes de sortir avui vespre?

Em sap greu, però avui no pot ser. És que demà he d'aixecar-me prest per anar al dentista.

És ver, no me'n recordava. Bé, no et preocupis, ja sortirem un altre dia.

3. Per què no anam d'excursió aquest cap de setmana amb els nins?

Quina llàstima, no podem. És que he quedat amb els padrins per anar tots junts al circ. I ja tenim les entrades!

4. La setmana que ve tenim un munt d'exàmens...
 Idò, què et sembla si anam a estudiar a la biblioteca avui capvespre?
 Avui capvespre? No em fa gaires ganes. De fet, quina peresa!
 Carall!

pista 49

1. Vols que parlem amb la modista?
No importa, gràcies.
2. Podeu confirmar que veniu a noces?
Sí, i tant.
3. Puc tastar el pastís?
No, em sap greu.
4. Els fa res venir a ajudar-nos?
No, no. Ara mateix.
5. Us fa res enviar les invitacions, per favor?
No, no ens fa res.
6. Vols que compri més arròs?
No importa, gràcies.
7. Li fa res que li faci fotografies?
Sí, em sap greu.
8. Et faria res repassar el meu discurs?
No, no em fa res.
9. Volen que reservi un lloc al meu cotxe?
No importa.
10. Us fa res si venim amb vosaltres?
No, clar que no.

ESTUDI DE GRAVACIÓ:
Tramuntana Estudis (Consell)

VEUS:

Samuel Carreras Benejam

Francesc Felipe Legaz

Eva Maria Guasp Pol

Montse Marquès Marroquín

Maria Ribas Tur

Joan Rosselló Rigo

Magdalena Sbert Ballester

Irene Tetteh Morcilo

Maria del Mar Vanrell Bosch